

stvu produktivním nemůže býti závady, že výsledek společné hospodářské činnosti jest určen také pro nečleny, vždyť účelem družstva výrobního jest právě odbyt společně vyrobeného statku. Tedy jen na výrobě musí býti účastněni výhradně členové a směřuje sdružení se jich právě jen k usnadnění a lepší prosperitě jich živnosti společným provozem. Dle §u 3 stanov může býti členem družstva, o jehož zápis jde, jen porodní asistentka, ženský lékař a osoby pracující v příbuzných oborech, tedy vesměs příslušníci určitého příbuzného povolání, kteří se sdružují ke společnému provozu sanatoria a ambulatoria ve smyslu §u 2 stanov, tudíž k společné hospodářské činnosti (§ 1 zák.), odpovídající jich individuálním, příbuzným živnostem. Že pak produktem této jejich činnosti není statek hmotný, nýbrž poskytování ošetření a léčení při určitých druzích nemoci, jest nezávažným, neboť zákon klade důraz jen na společný provoz živnosti, jímž má býti podpořen výdělek neb hospodářství členů, jinak nerozeznáváje. Nelze tedy mluvit o asociaci kapitálové, proti zápisu družstva není závady.

Čís. 5575.

Zákon na ochranu nájemců ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.
Do usnesení rekursního soudu, jímž odmítnut dovolací rekurs do usnesení rekursního soudu, jímž zrušeno usnesení prvního soudu povolující výpověď a odmítnut návrh vypovídatelův, jest nepřipustným rekurs na dovolací soud.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1925, R I 1061/25.)

V řízení o svolení k výpovědi odmítl Nejvyšší soud dovolací rekurs, správně rekurs.

Důvody:

Usnesením soudu první stolice bylo podle §u 1 čís. 12 zákona ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. uděleno vypovídací straně soudní svolení k výpovědi místností tam blíže uvedených. Sborový soud první stolice rozhodnutím ze dne 6. října 1925 rekursu vypovídané strany vyhověl, napadené usnesení zrušil a návrh vypovídací strany odmítl. Tím byla věc vyřízena konečně, neboť § 4 (5) zákona omezuje pořad práva na tuto stížnost a vylučuje výslovně jakýkoli jiný opravný prostředek. Jest proto i nepřipustný tento rekurs, stěžovatelkou nesprávně označený jako rekurs dovolací, a nepadá nijak na váhu, že směřuje proti rozhodnutí rekursního soudu, jímž odmítnut byl její dovolací rekurs proti shora uvedenému jeho rozhodnutí ze dne 6. října 1925, jímž, jak uvedeno, tato záležitost vyřízena byla s konečnou platností. Nepřipustné rekursy sluší podle §u 14 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. ve znění čl. X. čís. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. odmítnouti. Byl proto rekurs vypovídací strany jako nepřipustný odmítnut, což učiniti měl již soud první pokud se týče druhé stolice.